

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203109
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517203109.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Mariany Muránskej, predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcov: D., žalobcovia v 1. - 4. rade zastúpení JUDr. Ivanom Hricom, advokátom, so sídlom Ing. Kožucha 8, Spišská Nová Ves proti žalovanému: Y. zastúpený Advokátska kancelária Nicol Hlaváčiková s.r.o., Bodná 10, 040 01 Košice I, IČO: 51 176 831, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobcov 1-4 proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6C/81/2017-194 zo dňa 02.05.2019 v spojení s opravným uznesením z 18.12.2019 č.k. 6C/81/2017 - 231 takto

rozhodol:

Mení uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku II. tak, že stranám sporu nepriznáva náhradu trov prvoinštančného konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovia v 1. až 4. rade, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením. Prevádzkovateľovi systému Slovenská pošta, a.s., so sídlom, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124 uložil povinnosť vrátiť súdny poplatok vo výške 92,80 eur vrátil žalobcovi v 1. rade - Y. F., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX M., v lehote 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a uviedol, že konanie zastavil nakoľko žalobca dňa 29.01.2019 zobral žalobu späť v celom rozsahu ešte pred prvým pojednávaním. Poukázal na návrh žalobcov rozhodnúť o trovách konania v zmysle ust. § 257 CSP a nepriznať náhradu trov konania protistrane z dôvodu okolností sporu, ktoré žalobcovia konkretizovali. Ďalej poukázal na nesúhlas žalovaného s návrhom žalobcov na rozhodnutie o trovách konania s tým, že musí ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť náležite odôvodnený a žalobcovia netvrdia ani nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť kvalifikované ako hodné osobitného zreteľa.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 256, § 262 ods. 1, 2 CSP a náhradu trov konania priznal žalovaným, pretože z procesného hľadiska zavinili zastavenie konania žalobcovia späťvzatím žaloby, pričom z podania nevyplýva, že by dôvodom bolo správanie sa žalovaného. Nevidel dôvody na použitie ust. § 257 CSP. Dané odôvodnil tým, že žalobcovia sa preukázania dokladov k prevodu majetku obchodnej spoločnosti pred podaním žaloby nedomáhali. Žalobcovia svoj návrh na použitie § 257 CSP založili na úvahách, pochybnostiach a nepodložených tvrdeniach. Žalobcovia mali vykonateľný exekučný titul v roku 2015, k prevodu majetku došlo v roku 2014 a teda žalobcovia inicioval šetrenie a

žalobu podali so značným časovým odstupom. Z týchto dôvodov priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému.

4. Opravným uznesením č. k. 6C/81/2017-231 zo dňa 18.12.2019 opravil záhlavie uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6C/81/2017-194 zo dňa 02.05.2019 v časti označenia žalovaného 2./, tak že správne znie: 2./ S. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX L.

5. V zákonom stanovenej lehote podali proti uzneseniu, a to proti výroku II o trovách konania odvolanie žalobcovia 1-4. Namietali nesprávne právne posúdenie veci a boli toho názoru, že je potrebné odstrániť neprímeranú tvrdosť ust. o náhrade trov konania. Poukázali na zvláštne okolnosti, ktoré prechádzali súdnemu konaniu, a ktoré mali byť zohľadnené. K tomu uviedli, že za prácu vykonanú pre žalovaného nedostali zaplatené riadne a včas. Žalovaný uznal svoj dlh avšak ten neuhradil, a preto žalobcovia podali návrh na začatie exekučného konania, ktoré bolo neúspešné pre nemajetnosť spoločnosti. K prevodu motorových vozidiel zo spoločnosti Y. s.r.o. na jej konateľov došlo v roku 2014 avšak spoločnosť za prevod majetku nedostala zaplatené, pretože došlo k započítaniu s pohľadávkou konateľa (aj žalovaného). Takéto konanie je od roku 2015 po zmene legislatívy zakázané. Odvolali sa na princíp právnej istoty s tým, že v konaní sp. zn. 4C/8/2017 vo veci žalobcov proti otcovi žalovaného rozhodol Okresný súd Stará Ľubovňa dňa 28.03.2019 tak, že nepriznal náhradu trov žiadnej zo strán, pretože nezistil zavinenie žiadnej zo strán. Navrhli rozhodnutie zmeniť tak, že žiadnej zo strán sa neprizná náhrada trov konania.

6. Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne vyjadril tak, že rozhodnutie je správne, spravodlivé a presvedčivo zdôvodnené. Žaloba bola podaná bezdôvodne. Žalobcovia nikdy nežiadali o vysvetlenie napádaných úkonov, a ak by prejavili záujem, predložili by všetky písomnosti, ktoré museli predkladať v konaní. Závery znalca z odboru ekonómie preukázali, že obvinenia sú nesprávne. Žalobcovia vzali späť žalobu uvedomujúc si jej nedôvodnosť. Nie je mysliteľné, aby čelil podaniam žalobcov, bránil sa úspešne v civilnom i trestnom konaní, avšak oni by mali byť pod rúškom ublížených oslobodení od znášania zodpovednosti za nesprávne konanie. Ďalej uviedol, že neuhradenie časti ich odmeny za práce v W. nie je predmetom tohto sporu, a teda nemôže byť vnímané ako výnimočná okolnosť. Rozhodnutia v konaní sp. zn. 4C/28/2018 sa nemožno dovoľávať, pretože bolo riadne napadnuté odvolaním.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

8. Podľa ust. § 256 ods. 1, 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

9. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktoré mu inak patrí ich náhrada. Dôvodom na použitie uvedeného ustanovenia môžu byť len okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré Civilný sporový poriadok neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, zárobné, majetkové a iné pomery účastníkov, procesný postoj účastníkov, a to na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

11. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom konania, alebo procesnej situácie. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Treba teda konštatovať, že dôvody osobitného zreteľa možno zhrnúť nasledovne: a) neprimeraná tvrdosť, b) podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, c) povaha a okolnosti sporu, d) zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, e) zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, f) osobné pomery strany sporu, g) nízky príjem.

12. Vo všeobecnosti platí, že pri späťvzati žaloby je za zastavenie zodpovedný žalobca, okrem prípadu ak je preukázané, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného. V danom prípade síce došlo k zastaveniu konania, a to nie pre správanie žalovaného v priebehu konania, avšak súd prvej inštancie neprihliadol na okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby a samotný dôvod jej podania.

13. Odvolací súd v danom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce aplikáciu ust. § 257 CSP na rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania, ktoré spočívajú v samotnom predmete sporu, v okolnostiach ktoré mu predchádzali ako aj vo vzájomnom postavení strán sporu. Nebolo sporné, že všetci žalobcovia majú pohľadávku voči spoločnosti Y., s.r.o., ktorej bol konateľom žalovaný. Predmetné pohľadávky vznikli v súvislosti s vykonaním práce pre túto spoločnosť v apríli roku 2014, pričom odvtedy sa svojho nároku nemôžu domôcť. Boli preto nútení začať súdne konanie, kde spoločnosť Y., s.r.o. uznala svoj dlh v plnej výške. Je potrebné dať do pozornosti, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že pohľadávka každého zo žalobcov voči žalovanému doposiaľ činí vyše 2.500,- eur. Je vskutku pochopiteľné, že žalobcovia sa snažia domôcť toho čo im patrí. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcovia iniciovali šetrenie majetku žalovaného a žalobu podali so značným časovým odstupom, avšak nezaoberal sa dôvodom takéhoto správania sa žalobcov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že žalobcovia v roku 2015 disponovali exekučným titulom (uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Cb/125/2014-131 zo dňa 08.04.2015, sp. zn. 3Cb/30/2015-43 zo dňa 08.04.2015, sp. zn. 3Cb/31/2015-43 zo dňa 08.04.2015, sp. zn. 3Cb/32/2015-42 zo dňa 08.04.2015), pričom začatie exekučného konania aj iniciovali. Až dňa 13.06.2017 konajúci súdny exekútor oznámil ich právnomu zástupcovi, že vzhľadom na nemajetnosť spoločnosti Y., s.r.o. sa ich pohľadávky javia ako nevymožiteľné. Bola preto dôvodná ich obava, že sa svojho práva nebudú môcť riadne domôcť, na základe čoho sa pokúsili o zvýšenie majetku spoločnosti Y., s.r.o., z ktorého by bolo možné ich pohľadávky uspokojiť. Hoci neuhradenie časti odmeny žalobcov nie je predmetom tohto konania, ako poukázal žalovaný, táto skutočnosť má priamu a úzku súvislosť s predmetným konaním. Ak by za doterajšie obdobie došlo k riadnemu uhradeniu odmeny, ktorá žalobcom právom patrí, nebol by dôvod na začatie predmetného konania.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zmenil rozhodnutie v časti trov prvoinštančného konania, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia v zmysle ust. § 388 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 262 a § 257 CSP, tak že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania, a to v záujme zachovania spravodlivosti rozhodovania vo veci, nakoľko aj o trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté zhodne.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 2:1 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).